

המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)

מרכז המידע למודיעין ולטרור

25 באוקטובר 2006

תעשיית השנאה הערבית: מצרים ממשיכה להיות מרכז לפרסום ספרות אנטישמית בוטה. ספרות זאת מעודדת שנאה כלפי ישראל, כלפי העם היהודי וכלפי המערב ומעניקה, למעשה, לגיטימציה לשימוש באלימות נגדם

מבחר ספרות אנטישמית שיצאה לאור במצרים בשנים האחרונות ונמכרה ביריד הספרים הבינלאומי בקטר (דצמבר 2005)

1. ב-21-31 בדצמבר 2005 נערך בדוחא שבקטר יריד הספרים הערבי ה-17 בחסות שליט קטר. ביריד השתתפו בתי הוצאה לאור מ-17 מדינות ערביות ומוסלמיות ובו הוצגה, בין השאר, ספרות אנטישמית שיצאה לאור במדינות ערב. **בין המדינות שהציגו ביריד ספרות אנטישמית, בלטו סוריה, לבנון ומצרים.**¹

2. דו"ח מעקב זה סוקר מבחר ספרים אנטישמים שיצאו לאור במצרים בין השנים 2000–2006 ונמכרו ביריד הבינלאומי בקטר. הסקירה כוללת פרטים על בתי הוצאה ועל מחברי הספרים. חלק מבתי הוצאה הינם **גדולים ומוכרים** והדבר מעניק **נופך של מכובדות** לספרות האנטישמית.

3. הספרים שיצאו לאור במצרים כוללים טקסטים אנטישמיים, המשקפים עוינות רבה כלפי ישראל, העם היהודי ומדינות המערב ומעניקים, למעשה, לגיטימציה לשימוש באלימות נגדם. להלן מוטיבים עיקריים המופיעים בספרים הללו :-

א. **היהודים אחראים לכל תחלואי העולם.** הם מציפים את העולם בסמים, ממנים בתי בושת, מפיצים סרטים פורנוגרפיים ומעודדים שחיתות.

ב. **"הפרוטוקולים של זקני ציון" הינם אוטנטיים מעל לכל ספק** ומשקפים את חתירתם של היהודים להשתלט על העולם. היהודים חותרים לגרום משברים בעולם, להשתלט על הכלכלה העולמית ולרתום את התקשורת בעולם לצרכיהם.

ג. **הכחשת השואה או לחלופין מיזעורה וגימודה** תוך השוואתה ל"שואה" שכביכול מבצעת ישראל נגד הפלסטינים. בספרים מועלות הטענות כי הנאצים לא רצחו שישה מיליון יהודים, כי יהודים לא נשרפו במשרפות וכי היהודים המציאו את "שקרי השואה" על מנת לסחוט כספים ממדינות אירופה.

ד. **שימוש במסורות אסלאמיות מראשית האסלאם על מנת להוכיח כי היהודים הינם בוגדים וחורשי מזימות כלפי הערבים** מקדמת דנא (תוך השוואה,

¹ ראה לקטים קודמים הסוקרים את הספרים שיצאו לאור בלבנון ובסוריה ושהוצגו ביריד בקטר: לקט מידע מה-23 ביולי 2006 - "תעשיית השנאה הערבית: לבנון מוסיפה להיות מרכז ספרות אנטישמית..." ולקט נוסף מה-26 במאי 2006 - "סוריה כמוקד להסתה אנטישמית".

למשל, בין גדר הביטחון שבונה ישראל לבין גדר שבנו יהודי חיבר, שלפי המסורת המוסלמית בגדו בנביא מחמד והוגלו ממקום מושבם).

ה. **המערב מזלזל באסלאם ובמוסלמים.** כדוגמא לכך נכתב כי בזמן מסעות הצלב נכתבו שירים ואיסורים המטילים דופי באסלאם ובמוסלמים כולל סיפורי זוועה על אכילת בשרם של קורבנות מוסלמים שנפלו בידי הנוצרים הצלבנים.

ו. **המערב הליברלי אשם בפשעי מלחמת העולם השנייה לא פחות מהיטלר.** ארה"ב, המתפארת שהינה מדינה דמוקרטית, מעודדת את המדינות הדיקטטוריות בעולם ואת הטרור והגזענות.

4. תכני הספרים הללו מבטאים בעיקר **אנטישמיות שמקורה במערב**, והם שואבים השראתם במיוחד מה"פרוטוקולים של זקני ציון".² במקביל **מופיעה גם אנטישמיות הנובעת ממקורות אסלאמיים**, אף כי במידה פחותה. מאפיין נוסף הוא שכמה מהמחברים הם בעלי תואר דוקטור ונושאי משרות בכירות. דבר זה מעניק נופך של "מכובדות" לספרות האנטישמית משום שהמחברים הללו זוכים לחשיפה רבה בתקשורת הערבית, בהפצת רעיונותיהם.³ עם זאת כמה ממחברי הספרים אינם מוכרים ודומה כי שמותיהם אינם אמיתיים.

5. הפצת ספרות זאת ביריד הבינלאומי בקטר ממחישה היטב כי **מצרים ממשיכה להוות מרכז להפצת פרסומי שנאה בהיקף נרחב בעולם הערבי והמוסלמי חרף הסכם השלום בינה לבין ישראל.** נראה כי המשטר המצרי המפעיל צנזורה מחמירה בנושאים הנוגעים לביטחון-פנים נמנע מלנקוט צעדים אפקטיביים כאשר המדובר בהסתה כלפי ישראל, היהודים והמערב הליברלי.

² כתב שטנה אנטישמי מפורסם על פיו היהודים חותרים לשלוט בעולם. ראה פרטים : [http://www.terrorism-](http://www.terrorism-info.org.il/malam_multimedia/html/final/sp/heb_n/pro_10_05.htm)

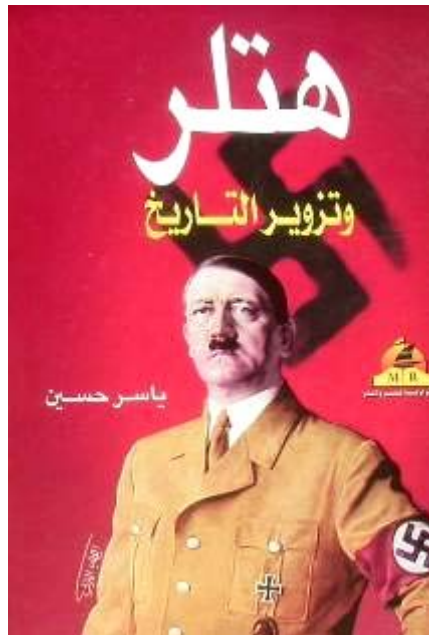
³ דבריהם של חלק מהכותבים מופיעים תכופות באתרי החדשות הערביים באינטרנט.

מאפייני ספרים אנטישמיים שיצאו לאור במצרים ונקנו ביריד הבינלאומי בקטר

ספרים אנטישמיים שיצאו לאור על-ידי בית ההוצאה "מרכז אלראיה ללנשר ואלאעלאם"

1. בית ההוצאה, "מרכז אלראיה ללנשר ואלאעלאם", נמצא בקהיר, בכיכר אלחסיין מס' 30. בית ההוצאה מוציא לאור ספרים אנטישמיים ארסיים במיוחד.

שם הספר: "היטלר וסילוף ההיסטוריה"

עמוד השער של הספר בו מופיע צילום של היטלר על רקע צלב קרס ומעליו שם הספר: היטלר [באותיות גדולות] וסילוף ההיסטוריה"

2. ספר אנטישמי זה יצא לאור על-ידי "מרכז אלראיה ללנשר ואלאעלאם" בשנת 2000 (מהדורה ראשונה). המחבר הוא יאסר חסיין (לא נמצאו פרטים אודותיו. יתכן שמדובר בשם בדוי).

3. בהקדמה (עמ' 1-3) תוקף המחבר את המערב הליבראלי ומביע את התנגדותו להאשמת היטלר בכל פשעי מלחמת העולם השנייה. המחבר מאשים

את המערב, ובמיוחד את ארצות-הברית, בעידוד הדיקטטורות בעולם, בטרור וגזענות, ומוסיף: "אמריקה, אשר מתרברבת בדמוקרטיה, היא אשר עודדה את הדיקטטורות בעולם השלישי - בהאיטי, בפיליפינים, באיראן, בקוריאה ובניקרגואה. היא ובריטניה נלחמו [במלחמת העולם השנייה] יחד, זו לצד זו, ולצד הדיקטטורה הגדולה בעולם, רוסיה [קרי: ברית-המועצות]".

4. בהקדמה (עמ' 1-3) עובר המחבר לעסוק ביהודים, שלטענתו מבצעים שטיפת מוח לעולם המערבי, לפיה היטלר אחראי לכל פשעי מלחמת העולם השנייה על מנת ליצור אמפתיה, המשרתת את האינטרסים שלהם. המחבר כותב: "הפלישה הרעיונית הזו, שמבצעים היהודים [כדי ליצור אמפתיה], מסוכנת יותר מהתקפה צבאית, יותר מהסמים המשכרים, שהם שולחים אלינו, יותר מבתי הבושת, אשר הם מממנים, מסוכנת יותר מסרטי פורנו, אשר מגיעים אלינו... מסוכנת יותר מהמאכלים המזוהמים שלהם....."

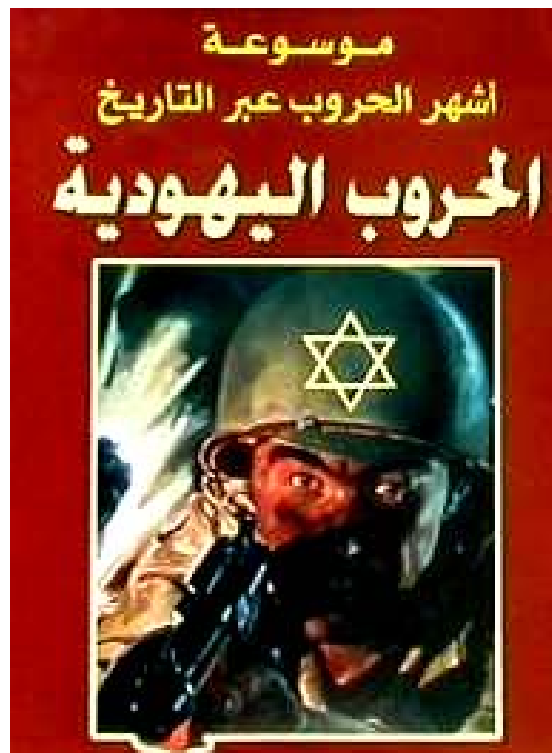
5. בעמ' 4 כותב המחבר דברי ארס נגד היהודים. תחת הכותרת "אויבי גרמניה הנאצית – היהודים, שהם הנחותים שבבני האדם" מונה המחבר שורה ארוכה של שליטים ושל מדינות שרדפו אחר היהודים. המחבר תוהה ושואל: "האם כל אלה [הנזכרים] טועים והיהודים צודקים?", ומשיב באומרו: "מה שהם [היהודים] מכנים "רדיפות", הינן תגובה למעשיהם המגונים – להם אנו עדים בברור בספרי הקודש שלהם – ולמימושם בפועל."

6. תחת הכותרת "התוכנית היהודית להרס העולם" (עמ' 4-5) ותחת הסעיף "ההשתלטות על מערכות הכלכלה הבינלאומיות", כותב המחבר כי היהודים צוברים כסף באמצעות ריבית, ספסרות ומונופולים, כדי לגרום משברים בעולם. המחבר ממשיך: "היהודים סוגדים לכסף ובמיוחד לזהב – מי יכול לשכוח את עגל הזהב?" בהמשך (עמ' 5-8) מאשים המחבר את היהודים בהשתלטות על אמצעי התקשורת בעולם לצרכיהם, וזאת ברוח "הפרוטוקולים של זקני ציון", כחלק מחתירתם להשתלט על העולם. כמו-כן, המחבר מאשים את היהודים בהפצת סכסוכים ויריבויות בין עמי העולם, באחריות להפצת הקומוניזם והאתאיזם בעולם ובשחיתות.

7. בעמ' 200-201, תחת הכותרת "סוף דבר", מביע המחבר דברי שנאה נוספים כלפי היהודים והמערב: "נשאר רק לשאול מי הוא הפושע? והתשובה היא: "האם היטלר הוא זה שהטיל את פצצת האטום? האם היטלר אחראי להתפשטות הקומוניזם ולהשתלטותו על מחצית מהעולם? האם היטלר אחראי לניצחון היהודים – הנחותים שבבני האדם? ולכל מעשי הרשע שנפוצו [בעולם]?"

שם הספר: "אנציקלופדיית המלחמות המפורסמות ביותר בהיסטוריה - מלחמות היהודים"

8. הספר יצא לאור בשנת 2005 (מהדורה ראשונה) בהוצאת "מרכז אלראיה ללנשר ואלאעלאם" בקהיר. המחבר הוא יאסר חסין, מי שכתב את הספר הקודם. הספר כולו רצוף ביטויי שנאה נגד היהודים ומדינת ישראל.

עמוד השער של הספר: חייל ישראלי מכוון תת-מקלע "עוזי" כשברקע פיצוץ

9. בעמ' 15 מצטט המחבר סופר אוסטרי יהודי בשם ארתור טריביץ'. בספרו "הרוח הגרמנית והיהודית", שיצא לאור בשנת 1921, הוא טוען כי "הפרוטוקולים של זקני ציון" נכונים מעל לכל ספק, והם קשורים בחיים

הפוליטיים, הכלכליים והרוחניים של היהודים, ששאיפתם היא לשלוט בעולם. המחבר משתמש בציטוט זה כדי לבסס את טענתו ש"הפרוטוקולים של זקני ציון" הם כביכול אותנטיים ומשקפים את הלך הרוח החתרני היהודי.

10. 75-71 מציין המחבר כי היהודים שולטים בתקשורת העולמית כחלק מקונספירציה יהודית כלל-עולמית. היהודים מואשמים בפגיעה בחופש הדעה ובאיומים באמצעות השליטה בתקשורת. בעמ' 94-96 טוען המחבר כי דברים שנאמרו ב"פרוטוקולים של זקני ציון" התממשו, וזה מעיד על נכונותה של תיאורית הקונספירציה לגבי היהודים, לפיה הם שואפים לשלוט בעולם.

11. בעמ' 190-213 מייחס המחבר ליהודים כפירה ושחיתות, כשהוא מסתמך על פסוקים מהקוראן. המחבר מסתמך בפרשנות הפסוקים הללו, בין השאר, על השיח' יוסף אלקרצ'אוי.⁴

שם הספר: "[היה היה] פעם יהודי אחד... מחקר [העוקב] אחר הבדיחה היהודית"

12. הספר "[היה היה] פעם יהודי אחד... " [מבנה של פתיחה של בדיחה עממית המסופרת בערבית מדוברת] עוסק בבדיחות על היהודים, שמעידות כביכול על אופיים השפל. הספר הזה הוא אחד מיני רבים מאותו ז'אנר המתפרסמים בעולם הערבי. הספר יצא לאור על-ידי "מרכז אלראיה ללנשר ואלאעלאם" בשנת 1998 (מהדורה ראשונה). המחבר הוא אחמד פואד [לא נמצאו פרטים אודותיו].

⁴ המדובר בשיח' הידוע בתמיכתו בטרור המתאבדים.

עמוד השער של הספר: קריקטורות של ראשי ממשלות ישראל לדורותיהם בעלי מבט חולמני ומתנשא. מימין למטה: ודמות קטנה הצוחקת צחוק מתגלגל.

13. בהקדמת המוציא לאור, אחמד פכרי, (עמ' 9-10) נכתב כי הספר הוא בבחינת "דע את האויב". הספר, על-פי המחבר, (עמ' 11) חושף את המנטאליות, המנהגים והרצונות של היהודים ומבטא את גזענותם, קמצנותם, שנאת האחר ועוד. לדברי המחבר, "הישראלים והיהודים לועגים לנו [הערבים] מזה שנים ארוכות, והגיע הזמן, שננקום [בהם] באופן מדעי-היתולי."

14. במהלך הספר מציג המחבר בדיחות ואנקדוטות שליקט מהחברה הישראלית [ככל הנראה המחבר שולט בשפה העברית] המבטאות כביכול את אופיים הנלוז של היהודים. במשפט האחרון של הספר קובע המחבר (עמ' 222): "לסיכום נאמר, שלאחר מסע זה או הרפתקה זו בעמקי הטיפשות, הגזענות והקיצוניות היהודית הישראלית, אנו מעוניינים לשמוע על מותו של אחרון היהודים הציוניים הגזענים, אפילו אם [מותו נובע] מצחוק."

הוצאת "מדבולי"

15. מדובר בהוצאה גדולה ומוכרת בקהיר, העוסקת בעיקר בחברה, דת ופוליטיקה. כתובת אתר ההוצאה באינטרנט הוא madboulybooks.com

עמוד הבית של בית הוצאה לאור "מדבולי"

שם הספר: "חרב השמיות – הסיפור שלי עם שקר השואה"

16. הספר נכתב על-ידי ד"ר רפעת סיד אחמד. המחבר הינו סופר ועיתונאי מצרי ידוע המשמש כמנהל "מרכז יאפא ללדראסאת ואלאבחאת' ["מרכז יפו ללימודים ומחקרם"] בקהיר. ככל הנראה, מוצאו פלסטיני. הספר יצא לאור בשנת 2005 (מהדורה ראשונה), והוא מהווה הרחבה של פרשה שהחלה ביולי 2004, כאשר המחבר כתב אז מאמר, אשר הוביל לגל מחאות מצד ישראל וארצות-הברית נגדו והאשמתו באנטישמיות. המאמר עורר דיון בעיתונות המצרית, ובעקבותיו פרסם הסופר ספר זה. הספר רצוף ביטויי שנאה כלפי העם היהודי, מדינת ישראל וארצות-הברית.⁵

⁵ ראו: http://www.e-kotob.com/ematter/author_biography.asp?author_id=300.

תמונת המחבר, דוקטור
רפעת סיד אחמד

עמוד השער של הספר: תמונת יהודי
סטראוטיפי בודק לולב באמצעות
זכוכית מגדלת בטקס שנערך בחג
סוכות. על התמונה נכתב באדום
"הסיפור שלי עם שקר השואה" בצד
הימני לאורך נכתב: "חרב השמיות"

17. בהקדשה בעמ' 7 כותב המחבר: "לאדמת פלסטין, לעצי הזית שלה, לילדיה אשר מתבצעת נגדם היום השואה⁶ המודרנית האכזרית ביותר הממזערת לעומתה את השואה הנאצית [שהתקיימה] כביכול נגד היהודים, [מוגשים בזאת] צרור של אהבה והבטחת [ה]מאבק [למען הפלסטינים]."

18. בהקדמה מציין המחבר כי המאמר שכתב בעיתון המצרי "אללואא' אלסלאמי" ביולי 2004 עורר זעם מצד יהודים ושל גורמי ממשל אמריקאים, שהביעו מחאה מפני המשטר במצרים, המאפשר לספר כה אנטישמי להתפרסם. ראשי הממשל המצרי טענו כי מבחינתם המחבר אינו אנטישמי ורשאי להביע את דעתו.

19. בעמוד 15-18 מופיע נוסח המאמר שכתב המחבר בעיתון המצרי "אללואא' אלסלאמי". תחת הכותרת "שקר שריפת היהודים [במשרפות על-ידי

⁶ המחבר משתמש במונח באנגלית Holocaust קרי: שואה, כלומר מונח המקובל המתאר את השואה שארעה ליהודים במהלך מלחמת העולם השנייה.

הנאצים בזמן השואה]" כותב המחבר כי הציונים, בדרכם לממש את תוכניתם, המציאו שורה של שקרים: היותם "העם הנבחר", היותה של פלסטין "האדמה המובטחת" אותה הבטיח אלוהים ליהודים והשקר לגבי שריפת היהודים במשרפות על-ידי הנאצים במהלך מלחמת העולם השנייה.

20. על בסיס זה טוען המחבר כי, היהודים סוחטים כספים ממדינות אירופה, המאפשרות לישראל להתעלם מהחוק הבינלאומי ולפגוע בפלסטינים. על הערבים והמוסלמים, לפי המחבר, להיאבק למען הבהרת "שקר המשרפות", קרי: להכחיש את השואה. המחבר טוען כי משרפות לא הופעלו נגד היהודים, ומסתמך על ספרים של מחברים אחרים, שטוענים שלא היו בשואה תנורי גז ומשרפות.

שם הספר: "מי גנב את ספר [הקוראן]?"

21. הספר יצא לאור בהוצאת "מדבולי" בקהיר בשנת 2006 (מהדורה ראשונה). המחבר הוא ד"ר רפעת סיד אחמד, אשר כתב את הספר רב הכרס "חרב השמיות – הסיפור שלי עם שקר השואה".

עמוד השער של הספר

⁷ המונח "אלמצחק" הינו ספר, כרך ולעיתים הכוונה לקוראן. הכוונה כאן ככל הנראה היא לספר הקוראן.

22. המחבר סוקר בספר את האירועים הפוליטיים המרכזיים העולם בשנים האחרונות הנוגעים ליחסים בין ארצות-הברית וישראל לבין העולם הערבי והאסלאמי. גישתו אנטי-ישראלית ואנטי-אמריקאית מובהקת והיא משלבת בתוכה אנטישמיות ועוינות לנצרות.

23. בעמ' 128 מקביל המחבר את בניית גדר ההפרדה לזו שבנו יהודי העיירה חייבר בחצי האי ערב סביב סביבם.⁸ המחבר קובע: "הגדר הזו [גדר ההפרדה] מזכירה לנו את גדר של יהודי חייבר, ואת טומאתם, אשר הניעה את שליח אלה [הנביא מחמד], תפילת אלה עליו וברכתו לשלום, לשלוח את האמאם עלי, אלה ינהג כלפיו בנדיבות, כדי להפסיק את בגידתם ואת מזימותיהם. היהודים של היום ממחזרים את ההיסטוריה המאוסה שלהם בפלסטין, אבל בפעם הזאת באופן קשה ומרחיק לכת יותר..."

24. בעמ' 121 משבח המחבר את רעיון ה"התנגדות" [בערבית "מקאומה", קרי: אלימות וטרור נגד ישראל] ואת השהידים הפלסטינים. הוא מציין כי "ההתנגדות" מסייעת להרס הפרויקט האמריקאי-ציוני העוין לאומה [האסלאמית] כולה". בעמוד 251 משבח המחבר את מזכ"ל החזבאללה, חסן נצראללה, אשר התווה, לטענתו, את מודל הג'יהאד ומות הקדושים, המתאים, לטענתו - למאבק בישראל ובארצות-הברית. בעמוד 357 מצדיק המחבר את פיגועי ההתאבדות של הפלסטינים נגד ישראלים ורואה בכך הגנה עצמית מצד הפלסטינים.

25. בעמוד 414-419 מלבה המחבר את השנאה כלפי הנוצרים. תחת הכותרת "כזבים והטעיות", טוען המחבר כי המערב מזלזל באסלאם ובמוסלמים, והדבר בא לידי ביטוי בתיאורי מסעות הצלב. לפי המחבר, נכתבו באירופה, בזמן מסעות הצלב, שירים וסיפורים המטילים דופי באסלאם ובמוסלמים, ויש בהם ביטויים למעשי אלימות אכזריים, שבוצעו במוסלמים על-ידי הנוצרים. בין התיאורים המצמררים פרטים על אכילת בשרם של קורבנות

⁸ על-פי המסורת המוסלמית בגדו יהודי חייבר, הנמצאת בעבורי העיר אלמדינה, בנביא מחמד, וחתרו נגדו, ולכן הוגלו על ידו משם, אך הוא החזירם, כדי שיעבדו את אדמתם. לאחר מכן, בימי החליף עמר בן אלח'טאב הוגלו סופית. רבים מאויבי ישראל המוסלמיים משתמשים בחייבר כדי לטעון שהיהודים חתרניים, וכי הגלייתם - הפעם הארץ ישראל - קרבה. לגבי הגדר שהקיפה את חייבר - בנו אותה היהודים סביבם כדי להפרידם מהתושבים שאינם יהודים.

מוסלמים, שנפלו בידי הנוצרים הצלבנים. המחבר מוסיף, כי במשך השנים, הופיעו סיפורים רבים המבטאים את עוינות אירופה כלפי המוסלמים.

26. בעמוד 805 מתייחס המחבר לסדרה הטלוויזיונית האנטישמית "פרש ללא סוס", אשר שודרה בערוצי לוויין ערביים רבים במשך חודש רמצי'אן 2004. הסדרה מוכיחה, לפי המחבר, את חתרנותם של היהודים ואת המזימה הציונית בפלסטיין. בעמ' 806-809 מציין המחבר כי החתרנות היהודית ברורה, כפי שמתקף ב"פרוטוקולים של זקני ציון".

27. בעמודים 868-872 מביא המחבר דברים מספרו "הסיפור שלי עם שקר השואה". לדבריו, הביקורת הקשה לה נחשף הוא עצמו וכן העיתונות המצרית מצד ישראל וארצות-הברית, בעקבות דברים שכתב בשנת 2004, להם יוחסה אנטישמיות, מעידים על חולשת המשטרים הערביים והשליטה של ארצות-הברית בהם.

שם הספר: "התקשורת הציונית ושיטות התעמולה שלה"

28. הספר יצא לאור על-ידי הוצאת "מדבולי" בקהיר בשנת 2006 (מהדורה ראשונה). המחבר הוא ד"ר מחמד עלי חואת, סגן נשיא אוניברסיטת "אב" [IBB] בתימן. בין השנים 1996-1990 שימש נספח הצבאי בשגרירות תימן בקהיר.⁹

עמוד השער של הספר

29. בעמודים 46-54 מציין המחבר כי היהודים השתלטו על העיתונות העולמית והם מנתבים אותה כאוות נפשם. בעמ' 47 נכתב: "מאז נוסד עיתון "הטיימס" הוותיק שבעיתוני בריטניה [ב-1788], הוא שימש כקרדום להרס בידי היהודים ובידי הממשלה היהודית הנסתרת, ופועל לפי התוכנית [הזדונית] שהתוו השטנים של היהודים מאחורי פרגוד או בצורה פומבית ללא מורא ובושה. היהודים [גם] ייסדו את העיתון 'דיילי טלגראף', ובשנת 1855 [שנת

⁹ ראו: <http://www.ibbunv.com.ye/majsteer.htm>, <http://www.alsakifah.org/vb/archive/index.php?t-50348.html>.

ייסוד העיתון] קנו אותו היהודים מוריס לוי ולוי לאוסן, והעיתון התנהל באותה מתכונת של ה'טיימס', [כלומר] בשירות היהדות העולמית..."¹⁰.

30. בעמוד 48 מצוין כי "היהודים השתלטו [גם] על אמצעי התקשורת האחרים: רשות השידור, הקולנוע, הטלוויזיה, התיאטרון ומועדוני הבידור על מנת להבטיח דרכם את הפעילות להרס מוסר העם [הבריטי], להמרת דתו והפיכתו [של העם הבריטי] לעדר עיוור, המשרת את היהדות העולמית והציונות."

31. בעמוד 98 נטען כי התקשורת הציונית פועלת להשיג את מטרות הציונות. מכאן מאשים המחבר את היהודים שהפכו את השואה למיתוס כדי לגייס תמיכה מהעולם. בעמודים 194-195 מזכיר המחבר את ספרו של מכחיש השואה הבריטי הידוע **דייויד אירווינג**,¹¹ ומביא תכנים ממנו. המחבר מציין כי היהודים עוררו סערה למניעת הפצת הספר, בטענה שהוא אנטישמי וכי לבסוף נאלץ המחבר להפיץ את הספר בעצמו. הסיפור הזה מוכיח, לפי המחבר, את השליטה היהודית בתקשורת הבריטית. המחבר מזדהה לחלוטין עם דברי אירווינג שהטיל ספק, בין השאר, במספר קורבנות השואה.

23. בעמוד 217 טוען המחבר כי הציונים מעורבים תמיד בכל תנועה של הרס בעולם. הם עמדו מאחורי פרוץ מלחמת העולם הראשונה, וניצלו אותה לרווחים כספיים תוך כדי גבייה בריבית קצוצה ולמסחר בנשק, כדי למוטט את אירופה מבחינה כלכלית, פוליטית וחברתית.

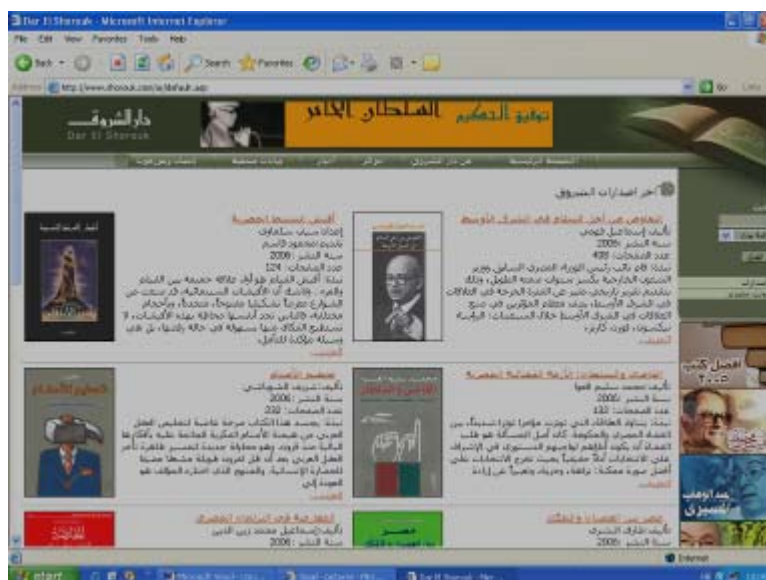
הוצאת "דאר אלשרוק"

33. הוצאת "דאר אלשרוק" (www.shorouk.com) הינה הוצאת ספרים, שמפרסמת בין השאר ספרים אנטישמיים וספרי הגות של ראשי האסלאם

¹⁰ הביטוי "היהדות העולמית" הינו ביטוי שאנטישמיים מרבים להשתמש בו כדי לתאר מזימה יהודית כלל עולמית ברוח "הפרוטוקולים של זקני ציון".

¹¹ אזרח בריטי שהורשע השנה באוסטריה בהכחשת שואה ונידון לשלוש שנות מאסר.

הרדיקלי כדוגמת סיד קטב ויוסף אלקרצ'אוי. באתר ישנה קישורית (לינק) לאתר של השיח' יוסף אלקרצ'אוי הידוע, כפי שצוין, בתמיכתו בטרור המתאבדים. אחד הכותבים האנטישמיים ביותר של ההוצאה הוא עבד אלוהאב אלמסירי.

עמוד הבית של אתר בית ההוצאה "דאר אלשרוק"

שם הספר: "הציונות, הנאציזם וקץ ההיסטוריה"

34. מחבר הספר הוא ד"ר **עבד אלוהאב אלמסירי**, משכיל מצרי ה"מתמחה" בכתובה על הדת היהודית והציונות. למחבר ספרים רבים. בשנת 1999 פרסם אלמסירי אנציקלופדיה אנטישמית על היהדות הכוללת שמונה כרכים. באנציקלופדיה זכתה בפרס הפרסום הטוב ביותר לאותה שנה ביריד הספרים בקהיר. הפרסום עורר מחאות ישראליות, אך האנציקלופדיה המשיכה להתפרסם במצרים. המחבר מרבה לפרסם ספרות אנטישמית מעבר לאנציקלופדיה המוזכרת. הספר יצא בהוצאת "דאר אלשרוק" במספר

מהדורות: הראשונה בשנת 1997, השנייה באותה שנה, השלישית ב-2001
והרביעית ב-2005.¹²

עמוד השער של הספר:
מגן דויד לצד צלב
קריסט...

הסופר עבד אלוהאב
אלמסירי

35. הספר מתמקד בקשר בין הציונות לנאציזם. לפי המחבר, הקשר בין הציונות לנאציזם הדוק והוא עורך הקבלה בין מעשי הנאצים כלפי היהודים למעשי ישראל נגד הפלסטינים. בנוסף, מנסה המחבר להפחית מחומרת השואה ובמספר קורבנותיה היהודים, וטוען שהציונות ניצלה את השואה כדי ליצור שואה אחרת, זו של הפלסטינים. את ההקדמה לספר כתב מחמד חסנין היכל, מי שהיה עוזרו של נשיא מצרים לשעבר, ג'מאל עבד אלנאצר, ועורך העיתון הנפוץ ביותר במצרים, "אלאהראם". בהקדמה מהלל היכל את מחבר הספר, את חוכמתו הרבה ואת נחישותו להגיע לחקר האמת.

36. בעמוד 89-90 טוען המחבר שהציונים מנצלים את השואה לתועלתם ומשתמשים בה לצורך הצדקת הזוועות, שהם מבצעים נגד הפלסטינים. כמו-כן, לטענתו, הציונים דאגו לגבות מגרמניה פיצויים, שמימנו את ההתיישבות הציונית וסייעו לכלכלה הישראלית. בעמודים 105-109 ממשיך המחבר

¹² מתוך ההקדמה, עמ' 7-20, ומתוך האתר של המחבר באינטרנט, ראה: <http://www.elmessiri.com/ar/index.php>

להשוות את הציונות לנאציזם, וטוען כי "אין ספק, שהביטוי 'הפתרון הסופי' הוא ביטוי יסודי באידיאולוגיה הציונית".

37. בהמשך מופיעה הכחשה של ממדי השואה: "הנאצים נזקקו נואשות לידיים עובדות, [אז] למה שמנגנון המלחמה הנאצי יבזבז את זמנו בהשמדת מיליונים, במקום להפנותם לעבודות הכפייה?" בעמוד 113-116 תחת הכותרת "שישה מיליון יהודים: [האם זה] מספר קורבנות השמדת יהודי אירופה על-ידי הנאצים?" מציין המחבר כי המספר "שישה מיליון" אינו מדויק, ובפועל נרצחו פחות יהודים. המחבר מסתמך על מחקרים שחולקים על ההערכה המקובלת לפיה שישה מיליון יהודים נרצחו בשואה.

שם הספר: "הפרוטוקולים, היהדות והציונות"

38. ספר נוסף של ד"ר עבד אלוהאב אלמסירי (מי שכתב את הספר הקודם) בהוצאת "דאר אלשרוק". הספר יצא לאור במהדורה ראשונה בינואר שנת 2003, ומאז יצא במהדורות נוספות באפריל 2003, מאי 2003 וינואר 2005.

עמוד השער של הספר: המנורה (סמל היהדות) ניצבת מעל המילה "הפרוטוקולים", קרי: "הפרוטוקולים של זקני ציון"

39. בהקדמה (עמ' 5-9) כותב המחבר כי "חלק [מהאנשים] סבורים ששנאת היהודים, השמצתם וחשיפת מעשיהם הרעים האמיתיים והמדומים, הם הדרך היעילה ביותר למלחמה הציונית. מתוך נקודת מוצא זו, הם סבורים שהפצת מסמך כמו 'הפרוטוקולים [של זקני ציון]', הוא חלק מהמאבק נגד האויב הציוני, ולכן מעניקים לה הילה של חשיבות, עוטים אותה ביראת כבוד, מתוך הערכה שמדובר במפתח להבנת האישיות היהודית והפרויקטים הציוניים.

40. המחבר ממשיך וקובע כי מחקר זה יוצא **מנקודת מוצא הפוכה לדברים אלה**, [מאחר והוא] רואה ב'פרוטוקולים [של זקני ציון]' מסמך מזויף [ומגמתי], ו[מגלה] ששנאת היהודים מקורה במחנה הציוני [כדי להאדיר את יכולות היהודים וליצור יראה מפניהם]. הספר הוא מחקר אודות 'המחשבה הקונספירטיבית [של היהודים] ש[עולה] בפרוטוקולים'."

41. בעמ' 43 מציין המחבר כי הערבים מייחסים ליהודים, באמצעות "הפרוטוקולים של זקני ציון", יכולות אדירות, שבפועל לא קיימות ברשותם. הדבר, לטענת המחבר, **מכשיל את הערבים בהתמודדותם מול ישראל**.

42. בעמ' 149-164 **משווה המחבר את הציונות לנאציזם**, וקובע: "הציונות, אם כן, היא תולדה של שנאה עמוקה כלפי היהודים ורצון עז להציל את אירופה מפניהם. השנאה הזו מתבטאת בקשר האיתן בין הציונות לבין הנאציזם." בהמשך יוצר המחבר הקבלה בין מעשי הנאצים ביהודים בימי מלחמת העולם השנייה למעשי ישראל נגד הפלסטינים.

43. בעמוד 247, תחת הכותרת "**סופה של ישראל**", מציין המחבר כי המפעל הציוני שרוי בשחיקה מתמדת, בעוד שהמאבק הפלסטיני מתחזק, דבר שמעיד, לדעתו, על ניצחון מתקרב של הערבים ועל סופה הקרב של מדינת ישראל.